

[Gregersen.]

var blevet udskrevet og vi saa Plakaterne: Stauning eller Kaos. Da blev der ogsaa uddelt en gul Plakal, der ogsaa var rede, fra radikal Side, hvor det hed, at de Radikale gik til Valg mod de indirekte Skatter — efter at de havde givet os det største Antal indirekte Skatter, man har faaet i nogen Regeringsperiode! Men nu synes altsaa Regeringen ved den Stilling, Oppositionen har taget, alligevel at turde og ville gaa løs paa Problemerne og fremsætte Forslag, der er indrettet efter deres eget Program og ikke efter Oppositionspartierne. Man kender altsaa Midlerne, og vi opfordrer Regeringen til at bruge dem. Vi vil ikke stille os hindrende i Vejen for dette Lovforslags Fremme, vi vil medvirke til, at den Hjælp, der i alle Tilfælde skal ydes, udbetales som Arbejdsløshedsunderstøttelse, men vi fornyer samtidig vor Henstilling til Regeringen om at forelægge disse Forslag om dybtgaaende Reforme i Overensstemmelse med Regeringspartiernes Programmer. Efter det Valg, der nu er afholdt, skulde Regeringen jo ogsaa have det fornødne Mod dertil og have Styrke nok. Udvidelsen af Retten til Understøttelse af Arbejdsløshedskasser og Forslag til Igangsættelse af Arbejder med Statsstøtte løser jo ikke Problemet. Oplysningen om, at hver tredje Person her i København faar Understøttelse, er jo i Virkeligheden den haardeste Dom, der kan fældes over den økonomiske Politik, der er ført, og derfor er det ikke for tidligt, at Regeringen lægger om og ikke slaar sig til Ro med en fortsat Udvidelse af Arbejdsløsheds- og Understøttelseslovgivningen, men at den virkelig, hvis den mener at kunne løse Erhvervsproblemet, hvad den saa ofte har givet Udtryk for, nu giver sig i Lag dermed.

Aksel Larsen: En af de Bestemmelser i Arbejdsløshedslovgivningen, der har været ude for mest Kritik, og som man har været mest utilfreds med fra Arbejdsløshedskassernes og Arbejdsløshedsmedlemmernes Side, er utvivlsomt Bestemmelsen om 26 og 39 Ugers Arbejde som Betingelse for Understøttelse i visse Tilfælde, sammenholdt med den saakaldte 10 Maaneders-Bestemmelse. Det er de Bestemmelser, der findes i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4—5. Bestemmelserne er indført i sin Tid antagelig af to Grunde, dels fordi man mente at maatte stille et vist Krav om regelmæssig Beskæftigelse som Betingelse for overhovedet at tillade Medlemskab i Kasserne, i hvert Fald som nydende Medlem, dels vel ogsaa fordi man derved i ikke ringe

Grad kunde indskrænke Arbejdsløshedskassernes Udgifter, og alt sammen maa det vel have hængt sammen med den Betragtning, at hvis Understøttelsen fuldstændig hørte op, animerede det den arbejdsløse i højere Grad end ellers til at forsøge at skaffe sig Arbejde.

Jeg er ikke i Stand til at afgøre, i hvor høj Grad disse Synspunkter endnu er gældende paa det, man kan kalde ledende Hold. Givet er det i hvert Fald, at inden for Arbejdsløshedskasserne er man mere end utilfreds med disse Bestemmelser og ønsker dem afskaffet. Nu ligger det saadan, at 10 Maaneders-Bestemmelsen kan om end ikke afskaffes, saa dog fjernes for en Tid derved, at der søges og opnaas Dispensation fra den, men en saadan Dispensation er afhængig af, for det første at vedkommende Arbejdsløshedskasse selv søger om det, for det andet at dens økonomiske Stilling er en saadan, at Arbejdsdirektøren mener, det er forsvarligt at skride til en midlertidig Ophævelse af Bestemmelsen for vedkommende Kasse. Der er en hel Del Arbejdsløshedskasser, der har søgt en saadan Dispensation, og som har været i Stand til det, fordi Kontingentet til Arbejdsløshedskasserne igennem de sidste Aar er sat i ganske betydelig Grad i Vejret.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen søger ganske vist i nogen Grad at komme uden om denne Kendsgerning ved en Kritik af Ministeriets Bemærkninger til Lovforslaget. Han mener, at det er ikke nok at konstatere, at det samlede Kontingent til Arbejdsløshedskasserne i 1933—34 androg ca. 33 Mill. Kr. mod 19 Millioner i 1929—30, for man maa tage i Betragtning, siger det ærede Medlem, at Antallet af Medlemmer i Arbejdsløshedskasserne er steget betydeligt. Det er det, men det er jo aldeles ikke steget i Forhold til denne Stigning i Kontingentindtægterne, som ikke er langt fra at være en Fordobling, og det er en Kendsgerning, som det ærede Medlem, der beskæftiger sig saa meget med Arbejdsløshedslovgivningen, jo ogsaa selv kender, at Kontingenterne i de forskellige Arbejdsløshedskasser er steget meget betydeligt. Men hvis det ærede Medlem anvender sin Beregningsmaade og tager i Betragtning, ikke alene den absolutte Stigning i den samlede Kontingentsum, men ogsaa Stigningen i Medlemstal, faar det ærede Medlem heller ikke noget korrekt Resultat, fordi der med den nye Arbejdsløshedslovs Gennemførelse er kommet et Begreb, der hedder Frikontingent i visse Tilfælde, som formindsker Arbejdsløshedskassernes Kontingentindtægt, saa den ikke